

Geachte meneer/mevrouw

Wat een teleurstellend wetsvoorstel!

Al jarenlang wordt er door een beperkte groep mensen in Nederland thuisonderwijs gegeven. Ook wij kozen er 16 jaar geleden heel bewust voor onze zoon niet in te schrijven op een school en later ook de andere twee kinderen thuis te onderwijzen. Door de jaren heen hebben we ons als gezin vele malen ingezet om thuisonderwijs onder de aandacht te brengen, om de vooroordelen en het wantrouwen weg te nemen en om te laten zien hoe mooi deze vorm van onderwijs is. We hebben met verschillende politici gesproken en ze zelfs bij ons thuis aan de werktafel ontvangen. Toen de wethouder in Rotterdam een paar jaar geleden te kennen gaf thuisonderwijs onwenselijk te vinden zijn we ook plaatselijk met politici in gesprek gegaan waarbij ook onze kinderen actief hun bijdrage hebben geleverd. Onze oudste zoon heeft in de Raadsvergadering van de gemeente Rotterdam mogen spreken en is vorig jaar nog mee geweest naar een werkbezoek van OCW en naar de nieuwe wethouder in Rotterdam om te vertellen hoe hij na zijn thuisonderwijs succesvol is doorgestroomd naar een MBO-4-opleiding.

Het is een teleurstelling om nu te zien dat dit wetsvoorstel niets te maken heeft met thuisonderwijs, maar meer lijkt op schoolonderwijs dat thuis gegeven moet worden. Als leerkracht basisonderwijs weet ik dat lesgeven aan een groep kinderen op school iets heel anders is dan lesgeven aan je eigen kinderen. Wat ik onbegrijpelijk vind is dat na al die jaren van inzet door heel veel thuisonderwijsouders en kinderen maar ook door organisaties als de NVvTO, Stichting Christenen voor onderwijsvrijheid, Vereniging Thuisonderwijsverbond en Stichting Keurmerk Thuisonderwijs er niet naar ons geluisterd is. In het voorstel zoals het er nu ligt, voel ik mij als ervaren thuisonderwijzer absoluut niet gehoord en niet gekend en dat is zeer teleurstellend. Hoe kan het zijn dat een overheid die zou moeten luisteren naar zijn burgers met zulke niet-passende ideeën komt?

Wat zijn dan die punten die naar mijn idee niet passen? Om te beginnen vind ik het onbegrijpelijk dat thuisonderwijs nog steeds alleen op basis van richtingbezwaar gegeven kan worden. De afgelopen maanden hebben aangetoond dat thuisonderwijs voor heel veel gezinnen passend kan zijn. Het zou zelfs een oplossing kunnen zijn voor thuiszitters waarvoor geen passend onderwijs beschikbaar is. Thuisonderwijs zou een vrije-keuzemogelijkheid moeten zijn voor elke ouder, het zou een reguliere mogelijkheid moeten zijn om te voldoen aan de leerplicht. Dat is onderwijsvrijheid.

Dan de voortgangstoetsen op 6- en 9-jarige leeftijd. Dit doet geen recht aan thuisonderwijs waarin kinderen juist de ruimte krijgen om zich te ontwikkelen in hun eigen tempo, los van verplichte toetsing. Het verplicht stellen van toetsen leidt ertoe dat je je onderwijs anders moet gaan inrichten. Je moet gaan oefenen voor de toets en de toets wordt een doel op zichzelf. Vervolgens is de toets een momentopname.

Ook wordt er gesproken van een inspectie aan huis. Dit is absoluut onaanvaardbaar en een inbreuk op onze privacy als gezin en de veiligheid die wij onze kinderen willen bieden. En wat als mijn kinderen geen gebruik willen maken van hun recht om gehoord te worden en dus niet op 12-jarige leeftijd in gesprek willen met de inspectie? Wat voor gevolgen heeft dat voor hun vrijstelling en in hoeverre is dit dan nog een recht waar ze gebruik van maken en geen pressiemiddel van de overheid om onze kinderen te spreken?

Ons verzoek is dit wetsvoorstel te verwerpen en opnieuw in gesprek te gaan met thuisonderwijsouders en -kinderen die daartoe bereid zijn. Kijk naar de successen en de mogelijkheden die thuisonderwijs laten zien en maak een wet die recht doet aan thuisonderwijs en die de vrijheid biedt aan alle ouders om hun kinderen op deze manier te onderwijzen.

Fam. van Bruggen